

optimales, atq; ad vestram benignitatem con-
iugio. intelligit vestra prudentia liberali em-
issione et iniquitate, ut huiusmodi scientia Ecclesi-
is, et eorum publicis oppesse. Et hinc igitur rogo
atq; obsecro, ut vestre liberalitatis copiam
mea, quam aliorum mea meum opus in scholis fa-
cientem inopia subveniat. Nos ducimus operam
ut grati et memores simus, neq; committimus,
ut vestra potestatis reverentia ulli in parte offi-
cio scholasticis industria, fidem et diligentiam
vestram requirat. Laus letet vos interim Deo,
sapientia et consilio salutariq; dux. Adven-
dis Novembri vobis 1572. in schola vestra.

Vestra potestatis imperio
fidelis

Johannes Molanus.

M. Carolo Mycelio. Vespalia
Pax Christi.

194)

[= Mscr. A. 7 =
N. 218]

Quod novis negotiis te docuas, vir optime, idroster
aspice in me, ut plura habentem et huiusmodi
quod si ergo, ut par fuit, sedula, sed in ea re
obtinenda vobis bene sperare extendi posset. Prin-
cipium non erit, ut opinor, tam grave pericu-
lum perquiris in ista urbe: quam vobis ve-
stra animi praesentis, aut quidam malis vobis
immanibus. De se arte hac ejusmodi amato
edictis teverentibus inquitinos suos colonia
et Vespalia. sed ea asperitas amoto mecha pau-
latim claruit, et huiusmodi locum amplexus.
Heu miseria! Quam afflicta sunt nunc res,
omnium prope Ecclesiarum? quam dura
conditio procorum? quine in exilio quidam
commorandi locum manifesti quoniam? Equi-
dem commoveor vobis meo, neq; dubito,
hac ea esse tempora, quae propter electos

breviantur. Nobis quidem etiam nunc tran-
 quillitas temporaria est: sed quis potest ejusce-
 ptais fructus, in tantis futuris nostrorum
 periculis? in tanta nostratum Ecclesiarum
 interuisione? Sed eo ad id, quod exspectabas,
 respondit cons. Daniel à haren, rursus imprimis
 auctoritate res magis in hac urbe geruntur,
 quam de sententia tuarum literarum ab eo con-
 siliū quærerem, Neminem hanc urbem peregrini-
 rum matrem prohibitam fuisse. Siquis recte
 hoc scit. Licet condicere et commorari, etiam
 quillum esse. Sed et non probari, ut scilicet
 aliquid in hac re fiat, neque ut huiusmodi multi-
 sed potius sparsim, et distracti veniant. Intelligi
 sit hoc et vestra prudentia, si quando res ejusmodi
 publice tentantur, repente cessari sententis,
 rotari omnia in questionem, famam longe, lateque
 in vicinas civitates diffeminari. Nam autem
 jam pridem premerges audiunt apud reliquos, et
 denique, quod omnis generis destruitur homi-
 nes sibi adungi patiuntur. Nam autem cetera
 quoddam multarum capitum curia est, cui quot
 capita, tot sensus. Quas res ita respici cons.
 voluit. Siquis nobiscum velit vivere, in Dei
 nomine veniat, condicere commoretur, quietus
 sit et res proprias agat, nemo adversetur, ne-
 mo cohercet, posthinc alter eat, et fortis et quan-
 tyet. ut quis, commodum videbitur, aut opus factum
 sunt in urbe multe familie Hollandice, sunt ex
 Groningana agro non paucæ, vivunt cum civi-
 bus non incommode et communiter omnis
 tranquille vivunt. Ex his vero ad magistratum
 adiit possidens ut sibi jus esset commorandi
 sed recte urbem ingressi, adhibet, aut parte

aliqua conductis sedem posuerunt. Hanc igitur
residuum facimus, hanc ipsa se placet, et si vos
resideretis, accipietis. Difficilis nam migratio est,
sua, et latine se et misera, sed hoc communis
fors est, namque interius stabilem sedem habentis
Ecclesie, quam dies noctesque omnia indiget, fide
circumstant, que non modo fortunas et pa-
trie commoda, sed vitam etiam semper habet
in precinctu, et quasi in manibus animum, sua
portat. Sed habet hanc portum securitatis, quod
kata sitas interitum, quam electa sit ad eterna
salutem. Ego felicitas et beatitudo non in pre-
sentis vite bonis fundata est, sed in eterna Dei
electione, preterita non est periculum, nequando eam
evertat quantum vis turbulenta rerum mutatio,
patria est. Sublimis Tenet. Dixit Augustinus, bene d.
Nos certe si quid opus adferre poterimus, sublevarum,
deceat nos in commoditatis, neque, ut lam, neque, pos-
sumus vobis deesse. De non erit opus, ut ego quidem se-
ro. Tueretur Dominus leones illos, et habemus vestris
et intelligit erimus cum novis edictis, praeiabi-
tis est enim et primum ad ignoscendum. Vale. Die
septima. Noveris 1572.

Dax Christi

Carmen Jacobi Barlei Antiochenensis.

Rares ut ad novum, calamitas, manans, libelle,
scriptum facili libere verba mea.
Ne ego ostendam non posse respondere tantis
dignis meritis premia: Velle tamen
Una Novorum, antequam, et vero in Sororum
Epist, et est tales vasa referre senos.
Nonne fuit primum tibi pietas, Cyprianus, Molanus
Qui dedit, et primum sepe ferre dicitur.

1951

[= Mox. d. 72]

N. 299]